

ΟΜΙΛΙΑ¹

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

16 ΜΑΡΤΙΟΥ 2008

Ιερός Μητροπολιτικός Ναός των Ταξιαρχών Βρυξελλών

Σήμερα είναι ημέρα εορτής! Εορτάζουμε την εορτή της Ορθοδοξίας! Εορτάζουμε το θρίαμβο της Ορθοδοξίας, που είναι συγχρόνως και εορτή της ενότητας της Ορθοδοξίας! Και αυτή την εορτάζουμε μαζί, κληρικοί και λαϊκοί των διαφόρων ορθοδόξων ενοριών που είναι ριζωμένες εις τη Χώρα μας. Φέτος για 25^η συνεχόμενη χρονιά: να, λοιπόν, που δε θα 'πρεπε να το αποσιωπήσουμε! Αυτή η ετήσια σύναξη των Ορθοδόξων εις το Βέλγιο - όπως κι άλλα πολλά ευεργετικά γεγονότα - εις Εσάς τα οφείλουμε, εις Εσάς, Σεβασμιώτατε και προσφιλέστατε Μητροπολίτα μας κ. Παντελεήμων! Και αυτό γιατί αμέσως μετά την εκλογή Σας εις Μητροπολίτην Βελγίου η κατάσταση της Ορθοδόξου Εκκλησίας εις τη χώρα μας βελτιώθηκε σταδιακά αλλά και αποτελεσματικά. Μόλις λίγες εβδομάδες μετά την ενθρόνισή Σας, καλέσατε για πρώτη φορά το Ρώσσο Αρχιεπίσκοπο κ. Βασίλειο Κρινοchéine, όπως και όλους τους ορθοδόξους ιερείς και διακόνους να εορτάσουν όλοι μαζί την Κυριακή της Ορθοδοξίας μέσα εις αυτό τον πανέμορφο Καθεδρικό Ναό των Ταξιαρχών. Από τότε, αυτή η ημέρα είναι η μεγάλη ημέρα της ετήσιας συνάντησεως όλων των ορθοδόξων της χώρας μας. Ακούραστος πάντοτε, κάνατε τα πάντα για να αναγνωρισθεί η Ορθόδοξη Εκκλησία εις το Βέλγιο, και - όπως όλοι το γνωρίζουν - το πετύχατε! Ως Μητροπολίτης-Έξαρχος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, είσθε ο εκπρόσωπος του συνόλου της Ορθοδόξου Εκκλησίας εις το Βέλγιο. Αυτή είναι η αληθινή διακονία του πρώτου: δηλαδή να είναι ο διάκονος όλων. Γιατί εκτός από τα δικαιώματα, υπάρχουν κυρίως πολλά καθήκοντα και ευθύνες που Σας επιβαρύνουν, και εις την εποχή μας αυτό φαίνεται να θεωρείται

¹ Ομιλία του Θεοφιλ. Επισκόπου Σινώπης Αθηνάγορου, βοηθού επισκόπου του Μητροπολίτου Βελγίου (Οικουμενικόν Πατριαρχείον).

αυτονόητο. Θέλω, λοιπόν, σήμερα, εξ ονόματος όλων των συμπαρόντων, να Σας εκφράσω την ευγνωμοσύνη μας για όλα εκείνα που επιτελείτε καθημερινά με μόνη φροντίδα το καλό της ενότητας της Ορθοδοξίας μέσα εις τη χώρα μας. Ευγνωμοσύνη επίσης γι' αυτά τα ήδη πλέον των πενήκοντα ετών ποιμαντικού έργου εις το Βέλγιο, που θα έπρεπε να είχαμε ήδη εορτάσει τον παρελθόντα Νοέμβριο. Είθε ο Θεός να Σας χαρίζει υγεία και μακροημέρευση εις την κεφαλή της τοπικής μας Εκκλησίας!

**Σεβασμιώτατε,
Πανιερώτατοι,
Σεβαστοί Πατέρες,
Αγαπητοί αδελφοί,**

Αυτή η εορτή της Κυριακής της Ορθοδοξίας καθιερώθηκε με τη φροντίδα του Οικουμενικού Πατριάρχου Μεθοδίου κατά τη Σύνοδο του 843. Δι' αυτής ενεκρίθησαν όλες οι αποφάσεις της Ζ' Οικουμενικής Συνόδου, που πραγματοποιήθηκε εις τη Νίκαια το 787. Το περιεχόμενό της αφορούσε τη νίκη της Ορθόδοξου Πίστεως κατά των Εικονομάχων και το θρίαμβο της αληθείας επί όλων των δογματικών πλανών.

Η Κυριακή της Ορθοδοξίας υπογραμμίζει τη σημασία και τη δικαίωση της λατρείας των εικόνων. Για το μεγάλο κοινό, η εικόνα είναι η ταυτότητα της Ορθόδοξου Εκκλησίας. Εις αυτήν ενυπάρχουν οι μεγάλες γραμμές της πίστεως και της πνευματικότητός μας. Η εικόνα είναι μια ζώσα κατήχηση που δεν ομιλεί μόνο εις το πνεύμα και εις τη λογική, αλλά εκφράζει και τη ζωή της Εκκλησίας.

Η περικοπή του Ευαγγελίου που μας προτείνεται σήμερα, φαίνεται εκ πρώτης όψεως να μην έχει καμιά άμεση σχέση με τη λατρεία των εικόνων ή με την αφοσίωση εις την αλήθεια. Το κυρίως θέμα είναι η συνάντηση του ανθρώπου με τον Κύριο. Είναι η συνάντηση των Αποστόλων Φιλίππου και Ναθαναήλ με το Χριστό.

Μόλις ο Ναθαναήλ βλέπει το Χριστό, αναγνωρίζει εις Αυτόν το πρόσωπο του Υιού του Θεού, την εικόνα του Πατρός: *“Ραββί, Συ ει ο Υιός του Θεού, Συ ει ο βασιλεύς του Ισραήλ”*. Μέσα εις αυτές τις λέξεις βλέπουμε να διαφαίνεται το θέμα της ημέρας.

Ο σκοπός του ερχομού του Κυρίου επί της γης είναι η ανακαίνιση αυτής της εικόνας του Θεού, αρχικά μέσα εις τον ίδιο το Χριστό και, ακολούθως μέσα εις τον κάθε άνθρωπο. *«Ο Ιησούς εγένετο άνθρωπος, δια να δυνηθεί ο άνθρωπος να γίνει Θεός»*. Ο Θεός έχυσε την αγάπη του ώστε ο άνθρωπος να ζει αυτή τη διάσταση της αγάπης εντός του και μετά του πλησίον του. Ναι, ο Θεός ήλθε να ανακαινίσει αυτή την αγάπη εντός του ανθρώπου, ώστε να ανακαινίσει την εικόνα του Θεού εις κάθε άτομο επί της γης. Για να μπορέσει αυτό να πραγματοποιηθεί, είναι απαραίτητο να αναγνωρίσουμε κατ’ αρχάς την εικόνα του Θεού εις το Λόγο του Θεού, που γίνεται ορατός για να ανακαινίσει μέσα εις τον άνθρωπο την εικόνα του Θεού, μια εικόνα παραμορφωμένη λόγω της αμαρτίας. Ανακαίνιση αυτής της εικόνας σημαίνει λοιπόν ότι γίνεται ορατή, ότι μπορεί να ακτινοβολεί εξαγνιζόμενη από όλα εκείνα που την κωλύουν.

Όπως γνωρίζετε, για να ανακαινίσουμε, να συντηρήσουμε μια εικόνα, πρέπει να αφαιρέσουμε λεπτομερώς όλες τις ακαθαρσίες, εις κάθε εκατοστό, για να επανεύρουμε το στρώμα της αρχικής ζωγραφιάς. Παρομοίως ο άνθρωπος πρέπει να ανανεώσει την εντός αυτού ριζωμένη εικόνα και να την κάνει να ακτινοβολεί, ούτως ώστε να ξαναγίνει άξια να ίσταται έμπροσθεν της εικόνας του Υιού του Θεού, της εικόνας της Αγίας Τριάδος.

Η Ορθοδοξία που εορτάζουμε σήμερα δεν είναι τίποτε άλλο από εκείνη την πληρότητα της θείας ζωής που μας προσφέρεται και που πρέπει να δεχθούμε εις όλο το βάθος της ύπαρξής μας ως ένα σπόρο. Ο Ναθαναήλ διατήρησε αυτή την εικόνα του Χριστού εντός της καρδιάς του και άρχισε να μεταμορφώνεται. Το να τοποθετήσουμε το Χριστό εις το βάθος της ύπαρξής μας σημαίνει να

τον κάνουμε να γεννηθεί, να τον κάνουμε να εμφανισθεί, για να μας μεταμορφώσει και να μας γεμίσει με τη χάρη Του. Αυτό είναι η Ορθοδοξία, αυτή η πληρότητα της θείας ζωής εντός ημών, μια ζωή μέσα εις την οποία αντιλαμβανόμεθα αυτό το λόγο του Αποστόλου Παύλου: *“Ζω δε ουκέτι εγώ, ζει δε εν εμοί Χριστός”* ή ακόμη εκείνον του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου: *«Εκείνον δει αυξάνεσθαι, εμέ δε ελαττούσθαι»*. Με άλλα λόγια, όλη μας η ύπαρξη πρέπει να γίνει μια διαρκής υποχώρηση εντός της οποίας ο παλαιός εν ημίν άνθρωπος πρέπει να πεθάνει κι ο νέος άνθρωπος, ο Χριστός, πρέπει να γεννηθεί, να αυξηθεί, να ριζώσει και να καθίσει πάνω εις το θείο θρόνο που είναι η καρδιά μας.

Αυτής της Ορθοδοξίας δεν είμαστε μόνο φορείς αλλά και μάρτυρες, γιατί μέσα εις τον καθένα μας πρέπει να αναπτυχθεί ένας δεσμός φιλίας και αγάπης μεταξύ ημών και του Θεού, και του Χριστού, εν τη δυνάμει του Αγίου Πνεύματος.

Η κεντρική ιδέα είναι η ακόλουθη: η εν Χριστώ αύξησή μας, όχι μόνο ως μονάδων, αλλά και ως συνόλου, γιατί η Ορθοδοξία είναι η Εκκλησία και η Εκκλησία δεν είναι μόνο η παρούσα Σύναξη σήμερα εν τω μυστηρίω της θείας Ευχαριστίας, αλλά είναι επίσης όλοι εκείνοι που ετράφησαν από το Σώμα του Χριστού κατά το πέρασμα των αιώνων. Η Εκκλησία ανοίγει την αγκαλιά της και μας προσκαλεί να συναντήσουμε το Χριστό και να τον αποκαλύψουμε. Η Εκκλησία είναι αυτό το σύνολο, αυτή η πληρότης εντός της οποίας όλοι καλούνται να εισέλθουν ώστε να ζήσουν.

Η Ορθοδοξία - που φανερώνει σήμερα την ορατή της ενότητα με το συλλειτουργό των διαφόρων επισκόπων, ιερέων και διακόνων της Χώρας μας - γίνεται μια ζωντανή Ορθοδοξία, μια Ορθοδοξία της τοπικής Εκκλησίας της ενωμένης με όλες τις άλλες ορθόδοξες κοινότητες ανά την Οικουμένη. Η τοπική Εκκλησία βασίζεται επί της αγάπης, εκείνης της αγάπης που εις τις ημέρες μας πρέπει να είναι το γνήσιο σημείο, το σύμβολο, ο θεμέλιος λίθος της ίδιας της

Εκκλησίας. Άνευ αγάπης η αλήθεια της Ορθοδοξίας δε θα ήταν παρά μια αλήθεια νεκρή και κρύα.

Έτη πολλά και ευλογημένα εις πάντας! Αμήν.